

Deforestatie

“Despite efforts to reduce deforestation, the world continues to lose more than 7 million hectares of tropical forests every year.”

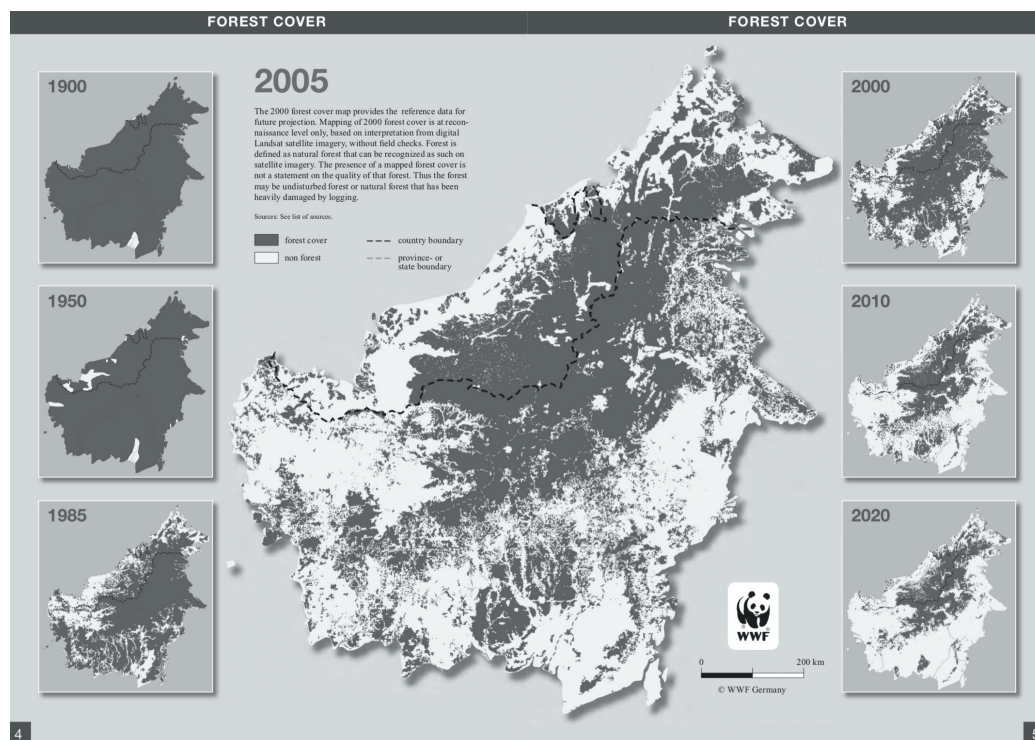
UNITED NATIONS ENVIRONMENT PROGRAM, 20/12/2017

Het belang van bossen is evident – ze produceren zuurstof en halen CO₂ uit de lucht, ze zijn de longen van onze aarde.

De voorbije vijftig jaar is ongeveer *de helft* van het bosareaal op aarde verloren gegaan.

Ontbossing is goed voor 17 procent van de mondiale uitstoot van broeikasgassen en tropische ontbossing alleen al veroorzaakt 8 procent van de CO₂-emissie in de wereld zegt een rapport van de UNEP (Milieuprogramma van de Verenigde Naties). Afrika verliest elk jaar 3 miljoen hectare aan oerwoud en bossen, de oppervlakte van België. Het Kongo bekken heeft een van de grootste en snelste ontbossingsgraden in de wereld. 65% van het continent is bedreigt door ontbossing en degradatie. Forest Landscape Restoration (FLR) is een programma dat op grote schaal fondsen inzamelt om hier wat aan te doen, een initiatief van hoofdzakelijk de Britse, Duitse en Noorse overheden. Helaas blijkt dit op heden onvoldoende succesvol, om dat slechts enkele tienduizenden hectares gerestaureerd worden tegenover een voortschrijdend verlies van 3 miljoen jaarlijks. Gelijkaardige situaties doen zich voor op de Amerikaanse en Aziatische continenten.

Slechts één illustratie: de ontbossing in Borneo. Men ziet dat in slechts 50 jaar de quasi totaliteit van het regenwoud verdween. Wat er zal overschieten is niet hetgeen men bewust uit natuurbehouds-redenen laat staan – het is hetgeen men onmogelijk kan kapten door het reliëf.

Bron: WWF zie¹³

Ben van Beurden, de CEO Royal Dutch Shell, erkent de opwarming en haar oorzaken zoals ze in het IPCC rapport van oktober 2018 staan en voegt er aan toe: vooral massieve herbebossing kan een oplossing brengen: “Think of another Brazil in terms of rainforest:

13 WWF (2005). Borneo: Treasure island at risk – Maps. WWF Germany, Frankfurt.

you can get to 1.5C”. Herbebossing over een oppervlakte zo groot als Brazilië.¹⁴

U herinnert zich van het ‘deken’ rond de aarde. Dat ‘deken’ blijft onze planeet opwarmen, wat we ook doen. Want, de CO₂-molecule heeft de erg vervelende eigenschap om duizenden jaren in de atmosfeer te blijven hangen. Om het smelten van de ijskappen te stoppen moet er eigenlijk CO₂ uit de atmosfeer onttrokken worden. Men spreekt van *negatieve emissies*.

Bossen en ook plankton in de oceanen onttrekken CO₂ en produceren zuurstof. Maar: de bossen worden gekapt en de oceanen verzuuren. Men kan er eigenlijk onmogelijk meer aan toevoegen... Enkele van de grootste probleem-producten zijn *soya* en *palmolie*: beide producten zitten in bijna alles, van tandpasta tot koekjes, van lipstick tot veevoeders tot biodiesel ... en worden gekweekt op plaatsen waar nu tropische wouden zijn. En de soya- en de palmolie-industrieën kappen de tropische wouden dat het een lieve lust is. De bossen op aarde verdwijnen aan het tempo van één voetbalveld per 2 seconden.

Tout est pour le mieux dans le meilleur des mondes possibles.

14 https://www.theguardian.com/business/2018/oct/09/shell-ben-van-beurden-mass-reforestation-un-climate-change-target?CMP=Share_iOSApp_Other

Enkele cijfers

Men zegt dat uiteindelijk alles in geld uit te drukken is en met milieu en ecologie is dat niet anders, hier enkele kerngetallen:

In de aardbodem zitten nog fossiele voorraden met een equivalent van 2.800 gigaton CO₂. In 2012 mocht daar slechts 565 gigaton meer uitgestoten worden – om onder de stijging van 2°C te blijven. Wat betekent dat 80% van de voorraad in de grond moet blijven. We hebben vijf keer meer olie, gas en kolen in de boeken staan dan er mogen verbrand worden.

Jaarlijks stoten we 30 à 40 gigaton uit.

Zoals gezegd waren er voor 300 miljard dollar kosten in 2017 in de VS door weercatastrofes.

In 2015 werd er wereldwijd 5.300 miljard dollar aan globale subsidies verleend voor de fossiele brandstof-industrieën.

SSC, Social Cost of Carbon, de maatschappelijke kosten van koolstof: “Sommige organisaties hebben een poging gedaan om te berekenen wat de klimaatverandering zal kosten, daarin kadert de maatschappelijke kosten van koolstof. Het is een beleidsinstrument waarbij een prijskaartje is gekoppeld inzake economische schade op lange termijn veroorzaakt door een ton koolstofdioxide, vandaar de kosten voor de samenleving. De resultaten toonden aan dat de wereld de potentiële economische schade van klimaatverandering drastisch heeft onderschat. De doorsnee wereldwijde maatschappe-

lijke kosten van koolstof kwamen uit op 417 USD per ton, een hoop meer dan eerdere schattingen van 40 USD per ton. ¹⁵

Het Europees Milieu Agentschap berekende dat de luchtverontreiniging *jaarlijks* 537 miljard EURO kost aan de gemeenschap. Fossiele brandstoffen kunnen goedkoop zijn op korte termijn, ze zijn afschuwelijk duur op lange termijn. We dienen ook op te merken dat doorgaans in de kostprijs van fossiele brandstoffen de kosten van milieuschade niet gerekend worden, men spreekt van *externaliteiten*.

Zoals al vermeld, de kosten wereldwijd voor de opwarming voor de komende halve eeuw – *ceteris paribus* – kunnen 369.000 miljard dollar bedragen. De berekening is van de universiteit van Cambridge in 2015.¹⁶ “Het kapitalisme kan instorten omdat het de prijzen niet toestaat de ecologische werkelijkheid uit te drukken” zegt Øystein Dahle, de vice president van EXXON.

Europese bedrijven investeren gemiddeld 7 % van hun jaarlijks totaal investeringsbedrag in vernieuwingen voor een groenere economie.

Een vermindering van de CO₂-uitstoot van wagens met 40 procent zou 59.000 jobs doen verdwijnen maar 151.000 extra werkgelegenheidsplekken creëren.

Sinds 1990 is 129 miljoen hectare woud verdwenen, voornamelijk in de tropen. Dat is de oppervlakte van Zuid-Afrika.

15 Ricke, Drouet, Caldeira & Tavoni (2018). Country-level social cost of carbon. *Nature Climate Change* 8, 895–900

16 HOPE, C. and SCHAEFER, K. ‘Economic impacts of carbon dioxide and methane released from thawing permafrost’. *Nature Climate Change* (2015)